

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 146/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 20. novembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť Mgr. A. V., S., zastúpenej advokátom JUDr. D. K., B. n/B., vo veci porušenia základných práv zaručených v čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 51 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom a rozsudkom Okresného súdu v Topoľčanoch z 13. decembra 2000 č. k. 10 C 76/91-175, postupom Krajského súdu v Bratislave, postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 76/91 na Okresnom súde v Topoľčanoch a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Mgr. A. V. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. apríla 2002 doručená sťažnosť Mgr. A. V., S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala postup súdov a bližšie neoznačené rozhodnutie Okresného súdu v Topoľčanoch v konaní o vrátenie finančnej čiastky 4 710,- Kčs a na vydanie pozemku, na ktoré si uplatnila nárok na základe reštitučného zákona č. 403/1990 Zb. o zmiernení následkov niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov.

Keďže podanie neobsahovalo zákonom ustanovené náležitosti podľa príslušných ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd 11. apríla 2002 vyzval sťažovateľku, aby svoje podanie doplnila a spresnila. Súčasne bola poučená o tom, že k návrhu na začatie konania musia byť tiež pripojené na vec sa vzťahujúce dôkazy a splnomocnenie na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom.

Ústavný súd následne vyhovel dvom žiadostiam sťažovateľky (ústavnému súdu doručené 30. apríla 2002 a 16. mája 2002) o predĺženie lehoty na doplnenie podania a zaslanie plnej moci pre právneho zástupcu. Dňa 10. júna 2002 predložil ústavnému súdu advokát JUDr. D. K. splnomocnenie na právne zastúpenie sťažovateľky pred ústavným súdom a súčasne požiadal o poskytnutie lehoty 15 dní na doplnenie pôvodného podania sťažovateľky.

Právny zástupca sťažovateľky doplnil návrhu svojej mandantky podaním doručeným ústavnému súdu 22. júla 2002, ku ktorému priložil dvanásť na vec sa vzťahujúcich dôkazov vrátane fotokópie rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch z 13. decembra 2000 č. k. 10 C 76/91-175 opatreného doložkou právoplatnosti, z ktorej vyplýva, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 2. januára 2001.

Právny zástupca sťažovateľky v doplnení návrhu uviedol, že v konaní vo veci Okresného súdu v Topoľčanoch vedenej pod sp. zn. 10 C 76/91, ktoré sťažovateľka napáda, došlo k porušeniu čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 51 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a to všetkými konajúcimi súdmi, preto jej sťažnosť smeruje okrem Okresného súdu v Topoľčanoch aj proti Krajskému súdu v Bratislave, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a Krajskému súdu v Nitre.

Sťažovateľka sa na základe podaného návrhu domáhala, aby ústavný súd:

„1/ Rozhodol vo veci namietaného porušenia základných práv garantovaných ústavou v Čl. 48/2, Čl. 46/1, Čl. 51/1, Čl. 20/1 postupom Okresného súdu v Topoľčanoch,

KS v Bratislave, NS SR v Bratislave, KS v Nitre v konaní vedenom u Okresného súdu v Topoľčanoch pod sp. zn. 10 C 76/91, že môj návrh prijíma na ďalšie konanie.

2/ V ďalšom konaní vyslovil, že došlo postupom Okresného súdu v Topoľčanoch, KS v Bratislave - pobočka Nitra, NS SR v Bratislave, KS v Nitre k porušeniu mojich práv garantovaných Ústavou SR a to v Čl. 48/2, Čl. 46/1, Čl. 51/1, Čl. 20/1 Ústavy SR a súčasne mi priznal primerané finančné zadosťučinenie.

Pokiaľ sa týka primeraného finančného zadosťučinenia, spor trval 10 rokov, vzhľadom na ktorú skutočnosť za primerané zadosťučinenie považujem sumu Sk 100.000,-. Mám za to, že som trpela psychicky ako aj finančne, morálne. Dodnes mi vlastnícky nepatrí podiel, na ktorý nárok mám. So sporom boli i finančné náklady. Suma 100.000,- Sk je podľa mňa primeranou v súlade s ust. §-u 56 ods. 4 zák. č. 124 primeraným zadosťučinením ako náhrady nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

3/ Súčasne trvám na (...) postupe uvedenom v §-e 56 ods. 2, 3 , 6 Zák. č. 124/2002.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah (...).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody

uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľka sa obrátila na ústavný súd so svojou sťažnosťou podľa čl. 127 ústavy podaním z 8. apríla 2002 doručeným ústavnému súdu 10. apríla 2002, ktorým namietala porušenie svojich základných práv zaručených v čl. 48 ods. 2, čl. 46 ods. 1, čl. 51 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 ústavy postupom a rozsudkom Okresného súdu v Topoľčanoch z 13. decembra 2000, ako aj postupom a rozhodnutím súdov, ktoré v tomto konaní konali a rozhodovali pred nadobudnutím právoplatnosti uvedeného rozsudku dňom 2. januára 2001.

Z podania sťažovateľky a pripojených listín vyplýva, že sťažovateľka sa dozvedela o predmetnom rozsudku a o napadnutých rozhodnutiach najneskôr už začiatkom roku 2001. Na ústavný súd sa však so svojou sťažnosťou obrátila až podaním doručeným 10. apríla 2002, t. j. po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. novembra 2002

